

Ensimmäinen Johanneksen kirje 3. osa

opettaja Isak Penzev 15.03.2013

Shalom, hyvät ystävät. Me jatkamme oppitunteja, ja meidän aiheenamme on Toora apostolien kirjoituksissa. Jatkamme ensimmäisen Johanneksen kirjeen käsittelyä. Viime oppitunnilla me pysähdyimme 1. Johanneksen kirjeen toiseen lukuun ja jakeisiin 16 - 17.

Tässä Johannes kirjoittaa, että silmäin pyyntö on kuin kiusaus tästä maailmasta. Tämän kirjeen aiheen me voimme löytää 4. Mooseksenkirjasta (15: 39), missä käsitellään käskyä tsitsitistä. Tästä Tooran paikasta me löydämme hyvän vahvistuksen siihen, että silmän pyynnöt ovat kiusauksia, jotka tulevat maailmasta, ja voimme torjua ne nimenomaan Tooran käskyjen noudattamisella. Me näemme 16. jakeessa myös toisen kiusauksen: elämän korskeus. Sananlaskut opettaa meille, että Jumalan armo antaa meille nöyryyttä. Jumala vahvistaa niitä, jotka pyrkivät noudattamaan Jumalan tahtoa.

17. jakeesta me luemme: " Ja maailma katoaa ja sen himot, mutta joka tekee Jumalan tahdon, se pysyy iankaikkisesti. " Tässä me näemme ihmisen, joka haluaa elää Jumalan tahdon mukaisesti ja nöyryyttää itseään Hänen edessään. Ja se, joka nöyryyttää itseään, saa Jumalalta armoa. Ja Jumalan armo, Hänen läsnäolonsa ihmisten elämässä vahvistaa ihmistä ja antaa voimia noudattaa Jumalan käskyjä. Ja Jumalan käskyjen noudattaminen auttaa ihmistä vastustamaan syntien kiusauksia. Ja sen kautta uusi luomus kasvaa meissä. Ja tämä uusi luomus on luotu meissä Messiaan kautta. Ja meissä kasvava uusi luomus muuttuu Messiaan kaltaiseksi ja elää ikuisesti.

Seuraavaksi 18. jakeesta eteenpäin Johannes käsittelee antikristusta. Tämä aihe koskee suurimmaksi osaksi lopun aikoja, ja tällä kertaa me emme käsittele sitä. Katsomme sitten myöhemmin jossain vaiheessa, mutta nyt jatkamme toisen luvun jakeesta 26. Ylemmässä tekstissä Johannes on kirjoittanut niistä, jotka eivät noudata käskyjä. Jae 26: " Tämän minä olen kirjoittanut teille niistä, jotka teitä eksyttävät. " Ja Johannes kirjoittaa, että meillä on keino olla joutumatta eksytykseen.

Jae 27 puhuu, että teissä pysyy se voitelu. Eli on olemassa joku voitelu, joka auttaa. Kuitenkin tämän voitелun aiheena on Tooran opetus. Me voimme löytää Toorasta kolme palvelustehtävää, jotka vaativat voitелua. Voitелu Tooran mukaisesti tarkoittaa, että kaadetaan öljyä ihmisten päähän tai johonkin muuhun ihmisruumiin jäsenen. 3.

Mooseksenkirja luku 8 puhuu tästä voitelusta. Siinä puhutaan Aaronin ja hänen poikiensa siunauksesta palvelustehtävään. Luemme jakeet 10 - 12:

" Ja Mooses otti voiteluöljyn ja voiteli asumuksen ja kaikki, mitä siinä oli, ja pyhitti ne; ja hän pirskotti sitä seitsemän kertaa alttarille ja voiteli alttarin kaikkine kaluineen ynnä altaan jalustoineen pyhittääkseen ne. Ja hän vuodatti voiteluöljyä Aaronin päähän ja voiteli hänet pyhittääkseen hänet. "

Tässä tekstissä me näemme, että Aaronin päähän vuodatettiin voiteluöljy, että saatiin hänet pyhitetyksi. Ja tämä pyhittäminen tarkoittaa erottamista johonkin erityiseen tehtävään. Ja tämä erityinen tehtävä on papin tehtävä, jonka suorittaa koheni.

Pyhityksen saavat myös kuninkaat ja profeetat. Ja psalmi puhuu meille, että kun voidellaan öljyllä, me astumme Jumalan läsnäolon tilaan. Ja tässä psalmissa 45: 8 loppuosassa on kirjoitettu, että sinun Jumalasi on voidellut sinua iloöljyllä. Eli tässä voitelussa on esikuvana Pyhä Henki. Ja Johannes toisessa luvussa kirjoittaa meille, että tämä voitelu auttaa meitä eksytyksestä. 27. jakeen loppuosassa Johannes kirjoittaa, että niin kuin hänen voitelunsa opettaa teitä kaikessa, niin se opetus on myös totta eikä ole valhetta.

27. jakeen toinen puoli on meille hyvin ymmärrettävä osa. Jos ihmisellä on Pyhän Hengen voitelu, hän pystyy vastustamaan vääryyttä ja väärää opetusta. Voitelu Pyhältä Hengeltä on niin kuin upotus Jumalan pyhyyteen ja läsnäoloon. Eli Jumalan pyhään läsnäoloon shekinaan.

Ensimmäinen osa jakeesta 27 on meille ehkä hiukan vaikeampi ymmärtää. Tässä sanotaan, että teissä pysyy se voitelu, jonka olette häneltä saaneet, ja te ette ole kenenkään opetuksen tarpeessa.

Käytännössä me näemme, että kokouksissa on olemassa opettajat. Ja valitettavasti eri seurakunnissa eri opettajat opettavat eri tavalla. Ja on hyvin paljon ristiriitoja, minkälainen opetus olisi oikea. Perinteisen kristillisen seurakunnan opetukset pohjautuvat kirkolliseen opetukseen. Mutta protestanttisessa seurakunnassa on erilaisia opetuksia. Me näemme niitä aina vain enemmän ja ne lisääntyvät joka päivä. Miten me voimme yhdistää tämän todellisen elämän ja ne sanat, jotka Johannes on kirjoittanut? Sillä Johannes kirjoittaa tässä, että jos sinulla on se voitelu, sinä et tarvitse ketään opettamaan sinua. Ja erilaisissa uskonnollisissa ryhmissä ei pitäisi olla erilaista opetusta.

Tarkoittavatko nämä erilaisten uskonnollisten ryhmien opetukset tänä päivänä, että heillä ei ole voitelua? Ehkä tämä ajatus on olemassa jossain määrin jollakin

hengellisellä, uskonnollisella ryhmällä. Mutta todellisuudessa Johannes kirjoittaa jostain ihan muusta.

Johannes kirjoittaa nimenomaan tästä Uudesta liitosta, josta profeetta Jeremia on kirjoittanut. Katsomme Jeremian lukua 31: 34: " Silloin ei enää toinen opeta toistansa eikä veli veljeänsä sanoen: " Jeremia kirjoittaa tässä, että Juuda ja Israel astuvat Uuteen liittoon Herran kanssa. Ja Johannes vahvistaa omassa tekstissään, että meillä on tuollainen mahdollisuus olemassa. Mutta se ei toteudu kokonaisuudessaan monesta syystä.

Ensisijainen syy on siinä, että Juuda ja Israel eivät ole kokonaisuudessaan astuneet Uuden liiton voimaan Herran kanssa. Toinen syy on, että meidän vanha luonteemme ei ole vielä kokonaan kuollut. Ja tämä estää tänä päivänä, ettei Jumalan lupaus ole toteutunut kokonaisuudessaan.

Tässä ei myöskään kirjoiteta teologiasta. Jeremia kirjoittaa, että tämä auttaa meitä tuntemaan Herramme. Ja ensimmäisen Johanneksen kirjeen toinen luku vahvistaa, että Jumalan tuntemus edellyttää, että me tunnemme Hänen lakinsa ja elämme sen mukaisesti.

Katsomme toisen luvun jaetta 3: " Siitä me tiedämme hänet tuntevamme, että pidämme hänen käskynsä. " Kysymys ei ole jostain abstraktisesta teologian opetuksesta, josta yleensä kiistellään. Johannes kirjoittaa nimenomaan siitä, että meillä on mahdollisuus tuntea Herra, kun me noudatamme Hänen käskyjään, eikä se ole meille kovin vaikeaa. Pyhän Hengen voitelu auttaa ihmistä seuraamaan Herran tahtoa omassa elämässä.

Voimme nähdä myös apostoli Paavalin opetukset samasta aiheesta, josta hän kirjoittaa roomalaiskirjeessä. Hän kirjoittaa, että Jumalan Henki asettaa opettajat, jotka opettavat kansaa. Näitä opettajia tarvitaan myös tänä päivänä, että ihminen ei eksyisi.

Kun me olemme Hänessä ja muutumme Hänen kaltaiseksi, se antaa meille voimia elää Hänen tahtonsa mukaisesti. Katsomme 2. luvun jaetta 28: " Ja nyt, lapsukaiset, pysykää hänessä, että meillä hänen ilmestyessään olisi turva eikä meitä häpeällä karkotettaisi pois hänen tykönsä hänen tulemuksessaan. "

Tämä paikka muistuttaa hyvin vanhasta juutalaisesta rukouksesta. Tässä vanhassa rukouksessa sanotaan, että kirkasta meidän silmämme Tooran kautta ja anna meidän liittyä Tooran käskyyn, että meillä ei olisi häpeä ikuisesti.

Juutalaiset viisaat, jotka ovat kirjoittaneet sen rukouksen puhuvat samasta asiasta kuin Johannes.

Jatkamme tutkimista. Siirrymme Johanneksen kirjeen lukuun 3. Tässä me näemme, että Johannes kirjoittaa samasta aiheesta kuin mitä Paavalikin antaa ymmärtää. Heidän kirjoittamansa ajatus on, että muuttuminen Jumalan kaltaiseksi on pitkä prosessi, jota ei hetkessä pysty toteuttamaan. 1. jae kolmannessa luvussa puhuu, että Jumala antaa meille mahdollisuuden tulla kutsutuksi Jumalan lapsiksi.

Toisessa jakeessa kirjoitetaan, että me olemme jo nyt Jumalan lapsia, mutta tulevaisuudessa me pystymme tulemaan Jumalan kaltaisiksi. Se on sama tila, mikä Adamilla oli. Adam oli Jumalan lapsi. Hänet luotiin Jumalan vertaiseksi ja kaltaiseksi. Hän omisti oikean Jumalan kuvan itsessään. Ja hänen edessään oli tehtävä, jonka Jumala hänelle oli asettanut. Hänen tehtävänsä oli pitää huolta Eedenin puutarhasta ja hallita maailmaa. Ja kun hän olisi suorittanut sen tehtävän hallita maailmaa ja kaikkea, mitä maailmaan oli luotu, hän olisi ollut Jumalan edustaja maan päällä, joka toteuttaa Jumalan tahtoa. Hän olisi vahvistanut omaa asemaansa ja sitä Jumala vaatii myös meiltä. Sillä meille on annettu voimavara.

Tällä voimavaralla, joka meille on annettu, me päivästä päivään muutamme itseä ja muutamme Hänen kaltaisikseen; toteutamme Hänen tahtonsa. Mutta meillä on erilaisuus Adamiin verrattuna. Adam oli puhdas ennen kuin hän teki syntiä. Sen takia hänellä oli enemmän mahdollisuuksia muuttua Jumalan kaltaiseksi. Me taas tarvitsemme puhdistusta ja ennalleen asettamista. Koska me tulimme maailmaan sen jälkeen, kun Adam oli langennut ja tehnyt syntiä.

3: 3 puhuu meille: " Ja jokainen, joka panee häneen tämän toivon, puhdistaa itsensä, niinkuin hän on puhdas. "

Mistä meidän pitää puhdistua? Vanhoista elämäntavoista, jotka ovat synnissä. Päivästä toiseen vanhaa luomusta pitää kuolettaa, ja uuden luomuksen pitää kasvaa ja saada meissä enemmän tilaa. Ja tämä on puhdistus.

Uudessa luomuksessa, jonka Jumala on meihin luonut, on jo Toora sisällä. Sen takia uusi luomus ei pysty tekemään syntiä. Hän ei jätä syntiä tekemättä sen tähden, että on niin vanhurskas, vaan uusi luomus ei pysty tekemään syntiä, koska hän on luotu puhtaasta. Ja tämä on uusi luomus, joka meissä on.

Koko taistelu meidän elämässämme on jatkuvaa. Silloin kun me käännyimme Herran puoleen ja teemme valintoja, taistelu jatkuu meissä vanha ja uuden luomuksen välillä.

Mistä me saamme tietää, mikä on synti?

Jos joku haluaa väittää, että ihmisellä on tuntemus siitä, mikä on synti, se ei pidä paikkaansa. Koska me tiedämme erilaisissa kulttuureissa erilaisten kansojen keskellä on erilaisia käsityksiä siitä, mikä on paha ja mikä on hyvä.

Me elämme Euroopan 2000 vuotisen perinteen valossa ja meille hyvin vaikea käsitellä, millaisia kulttuureita on ollut olemassa, ja minkälaisia käsitteitä niissä on määrätty. Historian kautta kaikki Euroopan maat ovat viime aikoina yhtenäistyneet. Heillä on suurin piirtein yhtenäisiä käsitteitä pahasta ja hyvästä. Mutta viimeisten kymmenen, kahdenkymmenen vuoden aikana Euroopan maat ovat lähteneet käsityksissään vähän erilleen, koska he ovat muutenkin luopuneet uskonnollisista käsitteistä. Viime aikoina me olemme nähneet monissa edistyneissä Euroopan maissa tulevan hyvin voimakkaasti esille sellaisia käsityksiä pahasta ja hyvästä, jotka ennen olivat synnin määritelmiä.

Ja silloin kun kansan keskellä tulee ristiriitoja siitä, mikä on hyvä ja mikä on paha, niin tänä päivänä valtiot eivät yleensä kallistu ratkaisemaan ristiriitoja uskonnolliselta pohjalta vaan yleismaailmallisen käsityksen ja inhimillisyyden mukaan.

On luonnollista, että jokaisella on oma käsityksensä siitä, mikä on hyvää ja sallittavaa, ja mikä taas ei ole.

Eri puolilla maailmaa jokaisen kansan keskellä me voimme nähdä hyvin radikaaleja käsityksiä hyvästä ja pahasta. Jotkut kulttuurit nostavat esille asioita, jotka me voimme määritellä kovaksi synniksi. Esimerkiksi joissain kulttuureissa valhe ja toisen ihmisen pettäminen on kohotettu hyväksi teoksi, kun taas meillä se on kova synti.

Monien eri kansojen ja kulttuurien keskellä on myös paljon erilaisia käsityksiä sukupuoliasioista ja perhe-elämästä.

Meille voi syntyä kysymys, onko olemassa joku yhtenäinen, universaali stantardi, johon me voimme pohjautua. Onko Jumalan näkökulmasta olemassa meille joku pohja? 1. Johanneksen kirjeen 3. luvun jae 4 vahvistaa sen ja antaa meille vastauksen siihen kysymykseen. Johannes kirjoittaa meille yksinkertaisesti: " Jokainen, joka tekee synnin, tekee myös laittomuuden, ja synti on laittomuus. "

Laittomuuden voi kääntää kirjaimellisesti " ilman lakia ". Eli Johanneksen mukaan synti on määritelmä, missä me rikomme Jumalan lakia. Jumalan laki on ilmestynyt

meille eri muodoissa. Adam ja Noa elivät yhdessä Jumalan lain järjestelmässä. Aabrahamilla ja hänen jälkeläisillään oli hieman laajempi ilmestys Jumalan laista, minkä mukaan he elivät. Ja Siinain vuorella Jumala antoi ilmestyksen Jumalan laista täydellisessä muodossa.

Eli voimme tehdä johtopäätöksen: Se, joka rikkoo Jumalan lakia, tekee syntiä. Tämä on muuttumaton stantardi. Se on muuttumaton, koska itse Jumala ei muutu. Sen takia, että Jumala haluaa vanhurskautta ja pyhyyttä. Jumala tahtoo ihmisen muuttuvan Jumalan kuvaksi.

Nimenomaan ihminen muuttuu Jumalan kaltaiseksi. Ihmisen muuttuessa ihmisen ruumiista tulee Jumalan astia, Jumalan läsnäolo shekina. Jumalan luonne on muuttumaton; Hänen luonteensa ei koskaan muutu. On hyvin vaikea käsitellä, että Jumalalle olisi tänään hyvä se, mikä eilen oli paha ja tai Hänelle tänään olisi paha, mikä eilen oli hyvä.

Sen takia Johannes puhuu tässä kolmannessa luvussa hyvin jyrkästi tästä aiheesta. Tämä on ainoa selkeä määritelmä, mikä on synti. Synti on Tooran rikkominen. Ja toisella tavoin: Tooran rikkominen on synnin teko.

Voitte miettiä tätä asiaa. Ja voitte miettiä, minkälaisia seurauksia tällä voi olla teidän elämääne. Me käsittelemme synnin seuraamuksia seuraavalla oppitunnilla.